

Sygnatura akt V GC 463/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 27 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Grzegorz Turlakiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Dostatnia

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2022 r. w Koninie

na rozprawie

w postępowaniu w sprawach gospodarczych

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko (...) z siedzibą w K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) z siedzibą w K. na rzecz powoda J. G. kwotę 18 387,09 zł (osiemnaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt siedem złotych dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 lipca 2019 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej (...) z siedzibą w K. na rzecz powoda J. G. kwotę 6 094,14 zł (sześć tysięcy dziewięćdziesiąt cztery złote czternaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Grzegorz Turlakiewicz

Sygn. akt: V GC 463/21

UZASADNIENIE

Powód J. G. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) z siedzibą w K. kwoty 18 387,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 lipca 2019 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu w całości. W uzasadnieniu wskazał, że zlecił pozwanej wykonanie usługi, która miała polegać na naprawie układu (...) w sali bankietowej w (...), znajdującej się w K. przy ul. (...). Prace pozwanej trwały od 8 kwietnia 2019 r. do 11 czerwca 2019 r., a wykonywał je W. W., który za każdym razem po zrealizowaniu usługi był wzywany ponownie. Podczas jednej z kolejnych wizyt pracownik pozwanej wymienił filtry i stwierdził, że klimatyzacja jest sprawna, po czym zostawił klimatyzację uruchomioną, aby zbiła temperaturę do 19 stopni. Powód podpisał protokół odbioru/kontroli okresowej z dnia 7 czerwca 2019 r. W tym samym dniu odbywało się wesele na 100 osób, w czasie którego zatarł się kompresor. Powód skontaktował się z przedstawicielem pozwanej, który stwierdził brak czynnika chłodniczego oraz oleju. Poproszony o naprawę usterki nigdy więcej się nie odezwał. Powód zlecił naprawę usterki A. S.. Powód podniósł, że nieprofesjonalne usługi pozwanej doprowadziły do uszkodzenia sprężarki D. (...), która nie uruchomiła się, gdyż została zatarta na skutek braku oleju. W układzie chłodniczym stwierdzono niedostateczną ilość czynnika chłodniczego oraz liczne ubytki izolacji rurociągu chłodniczego. Taki stan urządzenia powodował niebezpieczeństwo zatarcia drugiej sprężarki. Powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 18 387,09 zł, która to kwota stanowiła

równowartość wynagrodzenia, które powód musiał uiścić za naprawienie układu chłodniczego po wykonaniu usługi przez pozwaną.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu przyznała, że zawarła z powodem umowę o wykonanie usługi, która miała polegać na naprawie układu (...). Zwróciła jednak uwagę, że w obiekcie znajduje się system klimatyzacji obiektu, w skład którego wchodzi następujące elementy: 1)centrala wentylacyjna (...), która zapewnia odpowiednią ilość powietrza wentylacyjnego, 2)kotłownia, która jest źródłem ciepła dla nagrzewnicy w centrali, 3) agregat chłodniczy, który jest źródłem chłodu dla chłodnicy w centrali, 4) rozdzielnica elektryczna, która dostarcza odpowiedni prąd dla centrali. Usługa zlecona pozwanej obejmowała wyłącznie przeprowadzenie przeglądu centrali wentylacyjnej (...). Przegląd ten polegał na czyszczeniu wnętrza centrali wentylacyjnej, czyszczeniu wentylatorów, kontroli zabezpieczeń ciśnieniowych (po stronie powietrza), zabezpieczeń elektrycznych i wymianie filtrów. Powódka wykonała na rzecz pozwanego usługę z najwyższą starannością, a pozwany nie wniósł żadnych zastrzeżeń co do sposobu jej wykonania, co potwierdza treść protokołu z dnia 7 czerwca 2019 r. podpisanego przez O. A.. Po wykonanej usłudze przeglądu centrali wentylacyjnej (w czerwcu 2019 r.) powód zgłosił pozwanej dodatkowo problem z działaniem klimatyzacji (brak możliwości uzyskania odpowiednio niskiej temperatury). Wysłany przez pozwaną pracownik dokonał wówczas wstępnych oględzin instalacji klimatyzacji i stwierdził brak czynnika chłodniczego i niewłaściwą barwę oleju w agregacie chłodniczym. Dopiero wtedy przedstawiciel pozwanej pierwszy raz miał styczność z tym agregatem. O. A. oświadczył pracownikowi pozwanej, że układ jest nieszczelny i co roku wymagane jest uzupełnienie czynnika chłodniczego. Fakt ten potwierdzała zmieniona barwa oleju, która oznacza, że do układu urządzenia wprowadzony został pigment, który przy użyciu światła UV pozwala ustalić miejsce wycieku. Zatem już uprzednio prowadzona była diagnostyka w celu poprawy funkcjonowania klimatyzacji i uzupełniany był czynnik chłodzący. Pozwana zaprzeczyła także istnieniu związku przyczynowego pomiędzy jej działaniami a awarią i uszkodzeniem agregatu chłodniczego. Układ, którego przegląd okresowy dokonywała pozwana jest układem odseparowanym od układu agregatu chłodniczego i działania pozwanej nie mogły mieć na niego wpływu.

W replice na odpowiedź na pozew powód oświadczył, że każdej wizycie pracownika pozwanej w (...) w K., informował, że sala bankietowa nie osiąga odpowiedniej temperatury chłodzenia – tj. 19 stopni i prosi o naprawę. Serwisant pozwanej nie poinformował powoda, że zajmuje się jedynie wentylacją, a nie klimatyzacją. Powód za każdym razem uzyskiwał odpowiedź, że serwisant przyjdzie i naprawi usterkę. Powód wskazał, że za pomocą jedynie wentylacji nie ma możliwości, aby w sali bankietowej osiągnąć temperaturę 19 stopni, gdyż system wentylacyjny nie chłodzi, a serwisant pozwanej miał doprowadzić do schłodzenia sali. Ponadto powód zwrócił uwagę, że układ wentylacyjny nie obejmuje sali bankietowej, ponieważ znajduje się jedynie w kuchni i w żaden sposób nie łączy się z salą, do której został wezwany serwisant. Wskazał przy tym, że dwie centrale znajdują się obok siebie, pierwsza z nich dotyczy układu wentylacyjnego w kuchni, a druga klimatyzacji i ogrzewania. Serwisant pozwanej 90% czasu spędził przy naprawie centrali dotyczącej klimatyzacji, a nie wentylacji. Powód zaprzeczył, aby zlecał pozwanej konkretne czynności. Zaprzeczył także, aby stwierdził, że w układzie jest nieszczelność i co roku dopuszczał gaz.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W kwietniu 2019 r. w sali bankietowej w (...) w K. odbywała się impreza klubu fajki. Organizator imprezy zwrócił się do O. A., któremu powód wynajmował salę, o poprawę jakości powietrza na sali. O. A. oświadczył, że nie potrafi rozwiązać tego problemu. Organizator imprezy zwrócił się wtedy o pomoc do obecnego na imprezie J. D. prezesa zarządu pozwanej. J. D. wezwał pracownika pozwanej W. W., który po przyjeździe udał się do panelu sterowania i uruchomił centralę wentylacyjną. Po uruchomieniu wentylacji poprawiła się jakość powietrza.

(dowód: zeznania świadka O. A. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 00:05:17 do 11:00 k.106, zeznania świadka W. W. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 02:14:20 do 02:17:39 k.108 przesłuchanie J. D. czas od 01:10:25 do 01:17:40 k. 116)

O. A. ponownie telefonicznie skontaktował się bezpośrednio z W. W., informując go, że układ klimatyzacyjny nie jest sprawny, ponieważ nie schładza temperatury powietrza na dużej sali. W. W. w ciągu następných dwóch miesięcy kilkakrotnie przyjeżdżał do restauracji, starając się ustawić centralę wentylacyjną w taki sposób, aby poprawić efektywność chłodzenia powietrza na dużej sali. Jednakże po każdej wizycie W. W. podczas imprez organizowanych na dużej sali okazywało się, że urządzenie nie schładza należycie temperatury powietrza. O. A. podczas wizyt W. W. informował go, że zależy mu na tym, aby układ klimatyzacyjny był sprawny – tj. aby po załączeniu obniżał temperaturę na dużej sali do 19 °C.

(dowód: zeznania świadka O. A. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 00:11:00 do 12:40, czas od 14:40 do 18:20 k. 106, zeznania świadka G. R. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 01:50:30 do 01:56:00 k. 108, zeznania świadka S. G. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 01:35:19 do 01:40:50 k. 107-108, zeznania świadka W. W. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 02:18:20 do 02:18:50 k. 108)

Pod koniec maja 2019 r. W. W. poinformował O. A., że zdiagnozował przyczynę niesprawności, wskazując, że należy wykonać przegląd z wymianą filtrów. O. A. zgodził się na wykonanie przeglądu z wymianą filtrów.

(dowód: zeznania świadka O. A. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas: 18:30 do 19:00 k. 106, zeznania świadka W. W. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 02:20:50 do 02:22:20 k. 108-109)

W dniu 7 czerwca 2019 r. W. W. wykonał przegląd okresowy central wentylacyjnych (...) oraz wymianę filtrów. W ramach przeglądu W. W. wykonał czyszczenie układu, czyszczenie wentylatora, zmianę nastawienia w regulatorze, kontrolę zabezpieczeń elektrycznych, kontrolę zabezpieczeń ciśnienia, kontrolę automatyki, kontrolę szczelności, wymianę wkładu filtra, sprawdzenie kanału nawiewu. Wymianę filtrów W. W. wykonywał w centrali na zewnątrz budynku, w której była chłodnica freonowa połączona z agregatem chłodniczym. W. W. poinformował O. A., że zakończył pracę i przedstawił O. A. do podpisu protokół odbioru/kontroli okresowej. W. W. ustawił wydajność urządzenia na maksymalnym poziomie i zapewnił O. A., że układ jest sprawny i może działać. O. A. zależało, aby urządzenie było w stanie schłodzić temperaturę do 19 °C, ponieważ na dużej sali miało odbyć się wesele, zaś na zewnątrz panowała wysoka temperatura.

(dowód: zeznania świadka O. A. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 00:12:40 do 13:40, od 19:40 do 22:40, czas od 39:00 do 45:41, czas od 46 do 47:40 k. 106-107, zeznania świadka S. G. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 01:41:00 do 01:43:20 k. 108, zeznania świadka W. W. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 02:22:50 do 02:23:20, 03:00:00 do 03:04:15, 03:26:40 do 03:29:43 k. 108-110, protokół k. 19)

Po zakończeniu prac W. W. na dużej sali przez chwilę temperatura uległa obniżeniu. Jednakże podczas wesela na sali stało się gorąco i goście zgłaszali O. A., aby obniżyć temperaturę. Mimo iż urządzenie było włączone, to temperatura nie ulegała obniżeniu. O. A. ponownie zadzwonił do W. W., informując go, że centrala nie osiąga zamierzonej temperatury 19 °C.

(dowód: zeznania świadka S. G. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 01:42:00 do 01:43:40 k. 108, zeznania świadka O. A. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. 00:27:30 do 00:29:10 k. 106, zeznania świadka W. W. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 02:23:35 do 02:24:00 k. 109)

W. W. stwierdził, że agregat chłodniczy nie pracuje, co było spowodowane tym, że jedna ze sprężarek nie działała. W sprężarce tej nie było czynnika chłodniczego oraz oleju. W. W. uzupełnił układ nieznaczną ilością czynnika chłodniczego w celu znalezienia nieszczelności układu. W. W. znalazł nieszczelność na wzierniku czynnika chłodniczego. Nieszczelność tę usunął. Następnie uzupełnił układ czynnikiem chłodniczym w celu uruchomienia układu. Układ jednakże nie uruchomił się, gdyż sprężarka była zatarta. O. A. poprosił W. W. o naprawę sprężarki. W. W. poinformował, że naprawa jest niewykonalna. O. A. zwrócił się do W. W. o wymianę sprężarki. W. W. sprężarki jednakże nie wymienił.

(dowód: zeznania świadka O. A. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 00:29:11 do 00:30:30 k.106 zeznania świadka W. W. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 02:25:00 do 02:36:00 k. 109)

Przyczyną uszkodzenia sprężarki była niedostateczna ilość oleju.

(dowód: zeznania świadka O. A. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 00:45:50 do 00:46:13 k. 107, zeznania świadka A. S. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 01:18:00 do 01:19:10, 01:24:20 do 01:25:00 k. 107, protokół pokontrolny k. 20, oświadczenie k. 21 ustne wyjaśnienia opinii biegłego złożone na rozprawie z dnia 11 kwietnia 2022 r. czas od 00:34:00 do 00:35:00 k. 187)

O. A. zlecił wymianę sprężarki A. S. prowadzącemu działalność pod firmą (...), którego pracownicy wymienili sprężarkę, uzupełnili układ czynnikiem chłodniczym i uzupełnili brakujące izolacje. Z tytułu wynagrodzenia za wymianę sprężarki A. S. obciążył powoda fakturą VAT na kwotę 18 387,09 zł.

(dowód: zeznania świadka O. A. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 00:30:30 do 00:31:40 k. 106, zeznania świadka A. S. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 01:19:15 do 1:20:00 k. 107, faktura VAT k. 22)

O. A. zlecając czynności W. W., działał w imieniu powoda, do czego był upoważniony przez powoda.

(dowód: zeznania świadka O. A. złożone na rozprawie 3 listopada 2021 r. czas od 01:07:05 do 01:12:19 k. 107, przesłuchanie powoda złożone na rozprawie z dnia 3 grudnia 2021 r. czas od 01:03:55 do 01:07:37 k. 116)

W(...) w K. nie ma zainstalowanej klimatyzacji, lecz funkcjonuje tylko i wyłącznie wentylacja mechaniczna nawiewno – wywiewna. W skład tego jednego układu wentylacyjnego wchodzi również chłodnica i nagrzewnica. Z tego też względu przegląd wentylacji powinien obejmować chłodnicę oraz agregat chłodzący.

(dowód: pisemna opinia biegłego k. 124-149, ustne wyjaśnienia opinii biegłego złożone na rozprawie z dnia 11 kwietnia 2022 r. czas od 00:03:57 do 00:11:10 k. 187)

W. W., wykonując przegląd, nie sprawdził szczelności układu chłodniczego oraz zewnętrznych warstw izolacji. W. W. w wyniku przeprowadzonego przeglądu powinien był poinformować powoda, że urządzenie należy zatrzymać, ponieważ może ulec zatarciu i uszkodzeniu.

(dowód: pisemna opinia biegłego k. 124-149, ustne wyjaśnienia opinii biegłego złożone na rozprawie z dnia 11 kwietnia 2022 r. czas od 00:40:28 do 00:43:54, czas od 00:49:18 do 00:58:59 k. 187)

W 2015 roku urządzenie powoda nie osiągało należytej wydajności w zakresie chłodzenia. Powód zlecił naprawę J. K., który stwierdził, że jedna ze sprężarek w agregacie chłodniczym nie działała, co było spowodowane brakiem czynnika chłodniczego w układzie. J. K. wykrył nieszczelność przy przewodzie od manometru – urządzenia służącego do pomiaru ciśnienia. Następnie usunął tę nieszczelność i przywrócił urządzenie do pracy.

(dowód: zeznania świadka J. K. złożone na rozprawie z dnia 3 grudnia 2021 r. czas od 00:03:46 do 00:16:00 k. 115)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów i wydruków, które w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości. Na podstawie art. 233 k.p.c., Sąd dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów, uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego. G. się bowiem zauważył, że strony nie kwestionowały treści tych dokumentów.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania świadków G. R. oraz O. L., ponieważ ich zeznania były szczere i spontaniczne. Świadkowie ci nie rozmawiali bezpośrednio z W. W., stąd ich zeznania nie miały znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego. Niemniej jednak z ich zeznań wynikało, że w okresie wykonywanych przez W. W. prac problemem były zbyt wysokie temperatury panujące na sali, co świadkowie ci łączyli z nienależycie działającą klimatyzacją,

co uwiarygadniało przedstawianą przez O. A. wersję, że w rozmowach z W. W. wskazywał, że celem jest poprawa wydajności chłodzenia i osiągnięcie na dużej sali temperatury 19 °C.

W ocenie Sądu na wiarę zasługiwała S. G.. Oceniając jej zeznania, Sąd nie tracił z pola widzenia faktu, że jest ona córką powoda, jednakże okoliczność ta nie wpłynęła na jej wiarygodność. Świadek przyznała bowiem, że nie rozmawiała bezpośrednio z W. W., a wiedzę o ustaleniach, jakie czynił O. A. z W. W., posiada z relacji O. W.. Ponadto świadek przyznała, że już wcześniej zdarzyło się, że w urządzeniu było uzupełniany gaz, co oznaczało, że w urządzeniu już wcześniej występowały nieszczelności. Zeznania świadka miały zatem częściowo niekorzystny wydźwięk dla sytuacji procesowej powoda, co zdaniem sądu świadczy o szczerości świadka.

Wiarygodne były zeznania świadka A. S., który zeznawał logicznie, a treść jego zeznań potwierdzały dokumenty protokołu pokontrolnego (k. 20) oraz oświadczenie (k. 21). Na wiarę zasługiwał również świadek J. K., który nie był związany z żadną ze stron i stąd brak było podstaw aby kwestionować jego bezstronność i szczerość.

Wiarygodne były zeznania świadka O. A., które były logiczne i spójne. Świadek konsekwentnie i stanowczo twierdził, że informował W. W., że zależy mu na tym, aby układ klimatyzacyjny był sprawny – tj. aby po załączeniu obniżał temperaturę na dużej sali do 19 °C. Okoliczność tę potwierdzały pośrednio zeznania S. G. oraz G. R., które zeznały, że O. A. mówił, im że W. W. ma naprawić klimatyzację. Ponadto doświadczenie życiowe również wskazuje, że w przypadku gdy na sali, na której odbywają się wesela, panuje wysoka temperatura, to celem managera zarządzającego taką salą, jest podjęcie działań, które obniżą temperaturę na sali. Sąd odmówił mocy dowodowej zeznaniom świadka O. A. jedynie w zakresie dotyczącym czynności wymienionych w protokole odbioru/kontroli okresowej z 1 lipca 2019 r., które zdaniem O. A. W. W. miał wykonywać również w klimatyzacji, której jak wynika z opinii biegłego w restauracji (...) „platanem” w ogóle nie ma. O. A. nie jest bowiem fachowcem w zakresie wentylacji i klimatyzacji, dlatego jego spostrzeżenia stanowiły wyłącznie przypuszczenia świadka, że W. W. określoną czynność wykonywał również w układzie chłodzącym. Ponadto świadek sam przyznał, że nie był obecny cały czas przy czynnościach W. W.. W konsekwencji Sąd uznał, że zeznania O. A. nie miały wystarczającej mocy dowodowej dla ustalenia, że W. W. część czynności wymienionych w protokole wykonywał również w „klimatyzacji”.

W ocenie Sądu zeznania świadka W. W. zasadniczo były wiarygodne. Sąd odmówił jego zeznaniom wiarygodności jedynie w zakresie, w którym świadek zeznał, że O. A. dopiero po przeglądzie z 7 czerwca 2019 r. pierwszy raz powiedział mu, że centrala nie osiąga zamierzonej temperatury 19 °C. G. się zauważyć, że oświadczeniu temu przeczyły stanowcze zeznania O. A., który konsekwentnie podkreślał, że informował W. W. o tym, że celem jest osiągnięcie temperatury 19 °C. Ponadto należy zwrócić uwagę, że zeznania W. W. w tym zakresie były niekonsekwentne. Jak już wskazano najpierw świadek zeznał, że dopiero po przeglądzie z 7 czerwca 2019 r. O. A. zadzwonił do niego i powiedział, że centrala nie osiąga zamierzonej temperatury 19 °C (rozprawa z dnia 3 listopada 2021 r. czas od 02:23:40 do 02:24:00). Następnie W. W. zeznał, że jednak nie pamięta, czy przy drugiej wizycie, podczas której zaproponował wykonanie przeglądu, O. A. mówił do niego, że chce doprowadzić do temperatury 19 stopni (rozprawa z dnia 3 listopada 2021 r. czas od 02:42:00 do 2:43:15). Wreszcie na pytanie, czy przy wizycie, na której doszło do przeglądu, centrala chłodziła oraz czy w ogóle przedmiotem rozmowy była kwestia chłodzenia, W. W. długo milczał, po czym stwierdził, że nie pamięta (rozprawa z dnia 3 listopada 2021 r. czas od 02:43:55 do 02:45:00). Zeznania świadka W. W. dotyczące tego, kiedy uzyskał od O. A. informację, że celem jest schłodzenie temperatury na dużej sali do temperatury 19 °C, odznaczają się brakiem pewności i labilności, w przeciwieństwie do zeznań O. A., który konsekwentnie twierdził, że przy każdej wizycie W. W. przedstawiał mu swoje oczekiwania. Dodatkowo należy zauważyć, że skoro W. W. zapamiętał (rozprawa z dnia 3 listopada 2021 r. czas od 02:23:40 do 02:24:00), że O. A. podczas rozmowy telefonicznej miał użyć zwrotu „zamierzonej temperatury” – czyli zgodnej z zamiarem, to uzasadniony jest wniosek, że już wcześniej W. W. ten zamiar być znany. Podsumowując ocenę zeznań W. W., należy stwierdzić, że świadek starał się nakreślić obraz sytuacyjny koncentrujący się na centrali wentylacyjnej, w którym w ogóle nie pojawia się kwestia klimatyzacji czy chłodzenia, co miało na celu wykazanie bezzasadności żądań powoda. Powyższe spostrzeżenia ilustruje fragment zeznań świadka W. W. (rozprawa z dnia 3 listopada 2021 r. czas od 02:20:15 do 02:20:45), w którym świadek dopytywany przez przewodniczącego, czy O. A. podczas rozmowy rzeczywiście posłużył się zwrotem „że nie działa

centrala wentylacyjna”, potwierdza, że O. A. dokładnie takim sformułowaniem się posłużył. Tymczasem użycie przez O. A. powyższego zwrotu jest nieprawdopodobne, ponieważ O. A. nie był fachowcem rozróżniającym poszczególne części wentylacji. Ponadto należy zauważyć, że O. A. zeznając spontanicznie, nie potrafił przypomnieć sobie nazwy „centrala” i to powód mu podpowiedział, że urządzenie nazywa się „centrala” (rozprawa z dnia 3 listopada 2021 r. czas od 00:09:30 do 00:10:00). Zatem nieprawdopodobne jest, żeby podczas rozmowy telefonicznej, która miała odbyć się w początkowym okresie współpracy O. A. użył zwrotu, że nie działa „centrala wentylacyjna”.

Sąd przeprowadził także dowód z przesłuchania stron na podstawie art. 299 k.p.c. W ocenie Sądu zarówno powód, jak również reprezentant pozwanej J. D. byli wiarygodni. Niemniej jednak dowód z ich przesłuchań nie miał istotnej mocy dowodowej. Powód zeznał bowiem, że nie brał udziału w naprawach realizowanych przez pozwaną, gdyż zajmował się tym O. A.. Z kolei reprezentant pozwanej J. D. był obecny jedynie przy pierwszej wizycie W. W. w restauracji (...) platanem”, podczas której doszło do uruchomienia wentylacji. Natomiast jego wiedza na temat kolejnych wizyt W. W. pochodziła wyłącznie z relacji W. W..

Ustalając stan faktyczny, Sąd posłużył się również opinią biegłego M. R., oceniając ją jako rzetelną, jasną i logiczną. Biegły w sposób kompleksowy i rzeczowy odniósł się do przedmiotu opinii. Ponadto w ustnych wyjaśnieniach opinii biegły przekonywająco

i wyczerpująco odniósł się do wszystkich zastrzeżeń zgłoszonych przez pełnomocnika pozwanej, wyjaśniając, że w restauracji (...) platanem” chłodnica i nagrzewnica wchodzi

w skład jednego układu wentylacyjnego, dlatego normy zwyczajowe wskazują, że przegląd wentylacji powinien obejmować także chłodnicę oraz agregat chłodzący. G. się przy tym zauważyć, że z ustnych wyjaśnień biegłego M. R. wynikało, że przeglądami urządzeń wentylacyjnych i klimatyzacyjnych zajmuje się również jako praktyk, a zatem jego wiedza na temat obowiązujących zwyczajów podparta była również jego doświadczeniem zawodowym. Ponadto należy zwrócić uwagę, że również z zeznań świadka J. K., który wcześniej wykonywał przeglądy wentylacji znajdującej się w restauracji (...) platanem”, wynikało, że wykonując przegląd takich urządzeń, sprawdza nie tylko wentylację, ale również układ chłodzący. Podkreślenia przy tym wymaga, że sąd podzielił wnioski biegłego w zakresie dotyczącej wiedzy specjalistycznej czyli oceny prawidłowości czynności wykonywanych przez W. W.. Natomiast dla ustalenia zakresu odpowiedzialności pozwanej, nie było wystarczające bezrefleksyjne zaaplikowanie wniosków biegłego, gdyż kwestia zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej dotyczy oceny prawnej, zastrzeżonej dla Sądu.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód domagał się zasądzenia kwoty 18 387,09 zł tytułem odszkodowania za szkodę, którą powód poniósł w związku z nienależytym wykonaniem przez pozwaną zobowiązania.

Zgodnie z art. 471 k.c., dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Kontraktową odpowiedzialność odszkodowawczą, warunkują określone przesłanki,

a więc niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, szkoda wierzyciela w postaci uszczerbku majątkowego, która musi być spowodowana niewykonaniem lub nienależycie wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika oraz związek przyczynowy między faktem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania a poniesioną szkodą. Istotnym w kontekście odpowiedzialności kontraktowej jest fakt, iż przesłanka winy dłużnika jest objęta domniemaniem, stąd wierzyciel nie ma obowiązku jej udowodnienia, lecz to dłużnik chcąc zwolnić się z odpowiedzialności, musi wykazać, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Istota sporu w niniejszej sprawie dotyczyła tego czy pozwana w ramach zleconych jej przez powoda czynności zobowiązana była również sprawdzić układ chłodniczy, który strony niezasadnie utożsamiały z klimatyzacją. Ponadto sporne było, czy zaniechanie sprawdzenia układu chłodniczego doprowadziło do zatarcia sprężarki.

W sprawie bezsporne było, że W. W. zaproponował O. A. wykonanie przeglądu wentylacji zamontowanej w restauracji (...) platanem” w K.. Pozwana powołując się przede wszystkim na treść protokołu odbioru/kontroli okresowej z 7 czerwca 2019 r. podnosiła, że przegląd ten dotyczył wyłącznie centrali wentylacyjnej, a nie klimatyzacji. G. się jednakże zauważyć, że protokół odbioru/kontroli okresowej z 7 czerwca 2019 r. był dokumentem sporządzonym już po wykonaniu przeglądu, a zatem stanowił jedynie dowód tego co zostało wykonane w ramach przeglądu. Jego treść nie mogła definitywnie przesądzać o treści zawartej przez strony umowy. Bezsporne przy tym było, że strony nie sporządziły umowy zlecenia przeglądu w formie pisemnej, a zatem w świetle treści art. 458¹¹ k.p.c. dopuszczalne było w niniejszej sprawie ustalenie treści zawartej przez strony umowy na podstawie zeznań świadków.

Zgodnie z art. 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu (65 § 2 k.c.). Wykładnia umowy wymaga analizy zgodnego zamiaru stron i celu umowy, której dokonuje się z uwzględnieniem całego kontekstu oświadczeń badanego w aspekcie treści, jak i okoliczności, w których zostały złożone.

W świetle powyższych rozważań należy zwrócić uwagę, że z ustalonego stanu faktycznego wynikało, że jeszcze przed zleceniem przeglądu O. A. wielokrotnie informował W. W., że zależy mu na tym, aby układ klimatyzacyjny był sprawny – tj. aby po załączeniu obniżał temperaturę na dużej sali do 19 °C. W. W. wiedział zatem, jakie są oczekiwania O. A. i akceptował, że celem jego czynności ma być poprawienie wydajności chłodniczych. O tym, że schłodzenie temperatury na dużej sali objęte było zgodnym zamiarem obu stron świadczy również fakt, że W. W. zapamiętał (rozprawa z dnia 3 listopada 2021 r. czas od 02:23:40 do 02:24:00), że O. A. podczas rozmowy telefonicznej, która miała miejsce już po wykonaniu przeglądu, miał mu przekazać, że centrala nie osiąga zamierzonej temperatury 19 °C. W konsekwencji nawet jeśli proponując wykonanie przeglądu W. W. posłużył się sformułowaniem „przegląd centrali wentylacyjnej”, to z uwagi na fakt, że w umowach należy badać przede wszystkim zgodny zamiar stron i cel umowy, należy uznać, że przegląd powinien obejmować również układ chłodniczy.

Nawet gdyby założyć, że W. W. i O. A. odmiennie interpretowali łączącą strony umowę, to i tak należałoby przyjąć, że przegląd wentylacji powinien obejmować również układ chłodniczy. W orzecznictwie przyjmuje się bowiem, że jeżeli okaże się, że znaczenie przypisywane oświadczeniu woli przez każdą ze stron jest inne, powinno nastąpić zastosowanie obiektywnej metody wykładni, w której sens oświadczenia woli ustala się na podstawie przypisania normatywnego (wyrok Sądu Najwyższego z 20 lutego 1986 r. III CRN 443/85, OSN 1986, Nr 12, poz. 211). Tymczasem jak wynikało z opinii biegłego w (...) w K. nie ma zainstalowanej klimatyzacji, lecz funkcjonuje tylko i wyłącznie wentylacja mechaniczna nawiewno – wywiewna, w skład której wchodzi również chłodnica i nagrzewnica. W takiej sytuacji jak wynikało z ustnych wyjaśnień biegłego ustalone zwyczaje nakazują sprawdzić również układ chłodniczy. Zgodnie zaś z art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Tym samym należy stwierdzić, że prezentowana przez pozwaną wersję, zgodnie z którą nie miała ona obowiązku sprawdzić układu chłodniczego, mogłaby zostać uwzględniona wyłącznie wtedy, gdyby podczas zawierania umowy przeglądu W. W. wyraźnie zaznaczył, że przegląd nie będzie obejmował układu chłodniczego.

Za przyjętą przez Sąd wykładnią łączącej strony umowy przemawiają również zasady współżycia społecznego. Od podmiotu profesjonalnie zajmującego się przeglądem czy serwisowaniem niesprawnych urządzeń, należy bowiem oczekiwać, że podmiot ten podejmie czynności zmierzające do wyeliminowania usterki. Przykładowo zgłaszając się do warsztatu samochodowego z niesprawnie działającym układem hamulcowym, oczekiwać należy, że warsztat ten kompleksowo sprawdzi cały układ hamulcowy, a nie jedynie jego niektóre elementy.

Reasumując, Sąd ustalił, że w ramach zawartej przez strony umowy przeglądu pozwana powinna była skontrolować również układ chłodniczy. niesprawdzenie przez pozwaną układu chłodniczego w tym w szczególności jego szczelności oraz poziomu czynnika chłodniczego i oleju stanowiło zatem nienależyte wykonanie zobowiązania. Pozwana nie podnosiła zarzutu, że nienależyte wykonanie zobowiązania było następstwem okoliczności, za które odpowiedzialności nie ponosi. W konsekwencji należy stwierdzić, że zaktualizowały się określone w art. 471 k.c. przesłanki odpowiedzialności pozwanej.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwaną zarzutu braku związku przyczynowego między jej czynnościami a uszkodzeniem sprężarki, należy wskazać, że zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Związek przyczynowy jest zatem konieczną przesłanką odpowiedzialności cywilnej odszkodowawczej. Badanie istnienia adekwatnego związku przyczynowego ma charakter dwustopniowy. Pierwszym krokiem jest ocena, czy pomiędzy badanymi zdarzeniami istnieje związek przyczynowy (test *conditio sine qua non*). Drugim – badanie, czy jest to związek o charakterze adekwatnym ("normalny" związek przyczynowy). Jeśli jednak zdarzenie szkodzące ma postać zaniechania, wykazanie adekwatnego związku przyczynowego ulega modyfikacji. Ocena przyczynowości zaniechania ma charakter hipotetyczny, dlatego nie jest możliwe wykazanie, że nakazane działanie wykluczyłoby powstanie szkody. W konsekwencji wystarczające jest udowodnienie, że legalne zachowanie zmniejszyłoby prawdopodobieństwo wystąpienia szkody (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 11 lutego 2004 r., sygn. akt I CK 222/03).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że gdyby pracownik pozwanej W. W. należycie wykonał przegląd i sprawdził stan szczelności układu chłodniczego, wykryłby nieszczelność na wzierniku czynnika chłodniczego oraz stwierdziłby, że w układzie jest niewystarczająca ilość czynnika chłodniczego i oleju. W tym miejscu wyjaśnić należy, że w ocenie Sądu uzasadnione jest przyjęcie domniemania faktycznego, że przyczyną zatarcia sprężarki w restauracji (...) „platanem” był brak oleju. Wprawdzie biegły w ustnych wyjaśnieniach opinii stwierdził, że nie jest w stanie stwierdzić, co było konkretnie przyczyną uszkodzenia sprężarki (rozprawa z dnia 11 kwietnia 2022 r. czas od 00:17:30 do 00:18:33), niemniej jednak biegły skonstatował również, że jeżeli brak jest oleju, to musi dojść do zatarcia sprężarki (rozprawa z dnia 11 kwietnia 2022 r. czas od 00:34:00 do 00:35:00). W niniejszej sprawie ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikało zaś, że w uszkodzonej sprężarce nie było oleju, co prowadzi do wniosku, że z wysokim stopniem prawdopodobieństwa to właśnie brak oleju doprowadził do zatarcia sprężarki. W tym kontekście podkreślenia wymaga, że w orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że w przypadku zdarzenia szkodzącego mającego postać zaniechania wobec trudności dowodowych przesłanka zaistnienia związku przyczynowego uważana jest za wykazaną również w sytuacji, gdy poszkodowany udowodni wysoki stopień prawdopodobieństwa, że zdarzenie i szkoda pozostają ze sobą w adekwatnym związku przyczynowym (tak też Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 30 kwietnia 2015 r. sygn. akt I ACa 1752/14, A. Olejniczak, w: A. Kidyba, Komentarz KC, t. 3, 2010, s. 86).

Wskazać również należy, że zdaniem Sądu zgromadzony w sprawie stan faktyczny uzasadnia wniosek, że jeszcze w chwili zakończenia przeglądu przez W. W. w dniu 7 czerwca 2019 r. sprężarka nie była zatarta. Zwrócić bowiem należy uwagę, że bezpośrednio po zakończeniu przeglądu i ustawieniu parametrów chłodzenia na maksymalnym poziomie temperatura na dużej sali uległa obniżeniu, co prowadzi do wniosku, że sprężarki musiały w tym czasie pracować. W ustnych wyjaśnieniach opinii biegły wskazał bowiem, że jeśli sprężarka jest zatarta to urządzenie przestaje działać (rozprawa z dnia 11 kwietnia 2022 r. czas od 00:50:10 do 00:50:25). Dochodząc do powyższych konkluzji Sąd nie tracił z pola widzenia zeznań świadka J. K. (rozprawa z 3 grudnia 2021 r. czas od 00:55:19 do 01:01:59), który wskazał, że gdy na zewnątrz temperatura jest chłodniejsza niż wewnątrz budynku, to nie można stwierdzić, skąd pochodzi źródło chłodu. G. się bowiem zauważyć, że w dniu wykonywania przeglądu panowała na zewnątrz bardzo wysoka temperatura, zatem źródło chłodu musiało pochodzić od sprężarek. Ponadto należy zwrócić uwagę, że W. W. po wykonaniu przeglądu i ustawieniu parametrów na maksymalnym poziomie zapewnił O. A., że urządzenie jest sprawne i może pracować, co uzasadnia domniemanie faktyczne, że obie sprężarki były sprawne. Sterownik pokazuje bowiem, czy nawiewane powietrze jest chłodzące (zeznania świadka J. K. złożonego na rozprawie z 3 grudnia 2021 r. czas od 00:49:13 do 00:55:19). Zatem gdyby sprężarka nie była sprawna to po nastawieniu przez W. W.

maksymalnych parametrów chłodzenia, informacje na sterowniku wskazywałyby, że nawiewane powietrze nie ma adekwatnej temperatury do nastawionej mocy chłodzenia, co na pewno zwróciłoby uwagę W. W.. W takiej sytuacji W. W. z pewnością nie zapewniłby O. A., że urządzenie jest sprawne i może pracować.

Reasumując, gdyby W. W. należycie wykonał przegląd i stwierdziłby niewystarczającą ilość oleju i polecił O. A. wyłączenie urządzenia, to z wysokim stopniem prawdopodobieństwa można stwierdzić, że do zatarcia sprężarki by nie doszło. Tymczasem W. W. nie tylko nie polecił wyłączyć urządzenia, lecz zapewnił O. A., że urządzenie jest sprawne i ustawił parametry chłodzenia na maksymalnym poziomie. Tymczasem praca na maksymalnych parametrach przyspiesza zużycie sprężarki (wyjaśnienia biegłego rozprawa z dnia 11 kwietnia 2022 r. czas od 00:22:45 do 00:23:40). W konsekwencji należy stwierdzić, że pomiędzy nienależytym wykonaniem zobowiązania przez pozwaną a zatarciem sprężarki zachodzi adekwatny związek przyczynowy, co oznacza, że pozwana na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 361 § 2 k.c. ma obowiązek naprawić szkodę obejmującą straty, które powód poniósł w związku z zatarciem sprężarki. Powód z tytułu wymiany sprężarki został obciążony fakturą VAT na kwotę 18 387,09 zł, której wysokość nie była kwestionowana przez pozwaną.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 18 387,09 zł. O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwana nie kwestionowała daty początkowej roszczenia odsetkowego, dlatego w całości należało uwzględnić zgłoszone przez powoda żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 10 lipca 2019 r.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd oparł się o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania określoną w art. 98 k.p.c., uznając za zasadne obciążenie strony pozwanej zwrotem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w całości. Na koszty poniesione przez powoda złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1000 zł, koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, w łącznej kwocie 3 617 oraz niezwrócona część zaliczki na poczet kosztów sporządzenia opinii w kwocie 2 477,14 zł. Koszty zastępstwa procesowego zostały ustalone stosownie do treści § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. Suma poniesionych przez powoda kosztów wyniosła zatem 7 094,14 zł i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanej tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Grzegorz Turlakiewicz